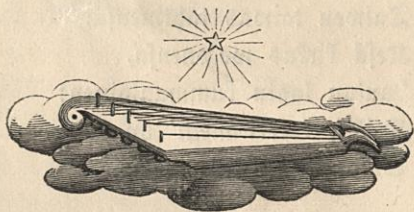

Runeberg

Maamme.

(Runo.)

Suomen maa, sana suloinen,
Nimi kallis, kauas kaiku,
Järky järvien ylitse,
Kumahtele kukkuloilla!
Ei ole rantaa rakkahimpaa,
Suloisimpaa suotu vielä,
Kuin on pohjainen kotomme,
Isänmaamme ihanainen.

Kullankiskojaista köyhä,
Muukalaisesta mitätöin
Olkohon kotoinen maamme,
Kaswinmaamme kaunukainen;
Vuorinensa, waaroinensa,
Korpinensa, kaiskunensa,
On se oiwa mielestämme,
Kunnollinen kultamaaksi.

Paahut kowat koskiemme,
Suoksut wirtamme wäkewät,
Metsät folkot, kaikkuwaiset,
Talwen taimas tähtinensä,
Keskä kirkas walonensa,
Laulun laatu kummanlainen:
Kaikki, kaikki meill' on kulta,
Sulo suuri sydämmemme.

Täällä walta=wanhempamme,
Täällä ilmoiset isämme
Kärsit wastukset, wahingot,
Päiwät kowat koittelivat;
Täällä auroin taisteltihin,
Täällä miekoin melskattihin,
Täällä sydän Suomen kansan
Kuormat kantoi raskahimmat.

Kukas sitten luvun laski
Kansan suurista suruista,
Sodan wainoist' waikioista,
Kapinoista kauhioista,
Hallawuosista wiluista,
Näljän häästä hirmuifesta,
Weren wuodosta kowasta,
Jonka kaiken kansa kantoi!

Suuri tässä, tällä paikoin,
Wuos' hän eestämme werensä,
Päätti päiwänsä iloiset,
Täällä murheet mustat maistoi,

Huokaeli huoliöfansa
Se kauon kaonnut kansa,
Joka rauhamme rakensi,
Kantoi riipit muinaisemme.

Tääll' on lepo, leuto olla,
Täällä meille suoja suotu;
Disko onnemme parempi,
Eli kohtaisi kowempi,
Minäkin on annettuna
Meille sulo syntymaamme,
Mitäs sitten maailmasa
Dis sit' armosa ylempi?

Tässä, tässä syntymaamme
On nyt eessä filmiemme,
Muuttumatta mielesämme;
Kätämme ojentelemme,
Riemu rinnas' näyttelemme
Maata, rantoja, meriä,
Lausuen sanoilla näillä:
Kas! tuop' on maa, kotoinen maamme!

Jos me vielä wietäisimme
Namu-ruskon rantehille,
Kullan hohtawan howihin,
Ilon kaiken kuuluville,
Sittenkin me vielä sieltä
Pois, takaisin rientäisimme
Tälle köyhälle kodille,
Armahalle isänmaalle.

Maamme! tuhat järwinefi,
Täällä laulut lasketahan,
Täällä usko urhastaapi;
Suojanen elon satama,
Toivonmaamme, muistonmaamme!
Puutoksias pelkäämättä,
Onneas arastumatta,
Hoitse, waka, wapaana!

Rukkaisēs, tupella wielä,
Tuopi ferran heilimänsä,
Tuopi touon kaunihimman,
Syttytääpi sydämmiimme
Riemus wälkkywän, waloisan,
Toivos koiton, kunniasi, —
Myös kauemmaks on kaičkuwa
Laulu soma Suomenmaalla.

